

det ærede Medlems Forslag." Efter disse Udtalelser troede jeg at have Ret til at haabe, at naar jeg fik Forslaget formuleret saaledes, at de Anker, som den ærede Minister havde derimod, bleve fjernede, jeg da af den ærede Minister kunde vente den Støtte for mit Forslag, at det med hans Anbefaling kunde blive ophøiet til Lov. Da jeg nu imidlertid hører, at det er saa langt fra at være Tilfældet, at den ærede Minister endog fraraader det, saa kan jeg godt forstaa, hvad Skjæbne det vil lide; jeg skal med No finde mig deri. — Jeg vil tillade mig en lille Bemærkning til den ærede sidste Taler. Jeg har ikke den Tro til Landboforeningerne; at de ville udbytte det Statsbidrag, som de faae, til Formaal, som de ikke selv maatte erkjende for gode. Jeg tror ikke om Landboforeningerne, at de ville give Præmie til Dyr, som de ikke fandt præmieværdige; i hvert Fald er jeg overbevist om, at kun meget faa Foreninger ville gaa den Vej.

Ordføreren (Breinholt): Efter at vi nu have hørt det ærede Mindretal begrundede sine Vndringsforslag endog gjentagne Gange, skal jeg først gjøre et Par Bemærkninger lige overfor ham. Jeg skal begynde med at give det ærede Mindretal min Kompliment for, at han konsekvent og mere ihærdigt end Udvalgets Flertal har fastholdt sit oprindelige Standpunkt endog der, hvor det tidligere deltes af hele Udvalget; men jeg tror, at Flertallet ved at afvige deraf netop som Flertal har følt sig forpligtet til at tage et stærkere Hensyn end Mindretallet dels til Udtalelserne heri Thinget, og dels til den ærede Ministers Stilling til Sagen, og derfor har man ikke kunnet slutte sig til det ærede Mindretals Vndringsforslag, uagtet disse nu, efter hvad jeg allerede har forklaret, ikke kunne være Flertallet usympathetiske. Det ærede Mindretals Ordfører kom med en Udtalelse, som jeg ikke antager skulle forstaaes ganske saaledes, som den lød. Han misrekommanderede Vedtagelsen af Vndringsforslag under Nr. 16. Jeg antager, at han dermed mente, at han foretrak sit Vndringsforslag under Nr. 14, der om trent gaar ud paa noget lignende, men kun er noget stærkere, men at hvis det blev forfastet, saa vilde han selvfølgelig — baade selv og ogsaa opfordre sine Meningsfæller dertil — stemme for Forslaget under Nr. 16. Jeg antager, at saaledes skulde hans Udtalelser forstaaes. — Den ærede 2den Landssthingsmand for 6te Kreds (Caspersen) kom i Dag tilbage til et Emne, som han allerede ved anden Behandling fremdrog, nemlig Fjertræ, og sagde, at der var taget

for lidt Hensyn dertil i Affattelsen af Lovforslaget og i Udvalgets Vndringsforslag. Jeg tillod mig i sin Tid som Udvalgets Ordfører at give ham det Løfte, at denne Sag skulde blive bragt frem i Udvalget mellem anden og tredje Behandling; det er ogsaa sket; jeg havde i saa Henseende rent foreløbigt formuleret Vndringsforslag, men de fandt intet Tilslutning i Udvalget, og derfor findes de ikke, dette skylder jeg ham og mit Løfte at gjøre opmærksom paa. Samme ærede Taler udtalte sig tillige om, at han foretrak Lovforslagets nuværende Affattelse i § 2 i Stedet for de Vndringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal, saaledes at naar ikke hele Statstilskudet blev uddelt til Præmier, saa kunde det Overskydende — indtil en Fjerdedel deraf — anvendes til anden Foranstaltninger, idet han udtalte, at Følgen af at Vndringsforslaget vedtoges, vilde være, at der uddeltes Præmier til ikke præmieværdige Dyr — jeg tror, at dette var kortelig Meningen. Jeg tror, at dette allerede er blevet imødegaaet af det ærede Medlems Sidemand; jeg slutter mig dertil. Jeg tror heller ikke, at der i saa Henseende er Noget at frygte; man maa i alt Fald vente, dels at Landboforeninger, hvem man betror saa store Midler, og dels at de af Landboforeningerne valgte Bedømmelseskomiteer i saa Henseende ikke ville lade sig lede til at give Præmier til ikke præmieværdige Dyr. Paa den anden Side vil det i alt Fald ikke vække nogen stor Sorg, om man blev staaende ved denne Affattelse af § 2, men jeg tror ikke, at man behøver at gjøre det af den af det ærede Medlem nævnte Grund. Han udtalte sig om Delingen af Distrikterne i mindre Thyreskredse. Jeg skal ikke optage dette Emne her, da jeg senere kommer tilbage dertil i Svaret lige overfor den ærede Minister, heller ikke skal jeg fordybe mig i Forhandlingerne om, hvorvidt April, der er foreslaaet som Termin for Lovens Ikrafttræden, er hensigtsmæssig og rigtig; det er for mig et temmelig irrelevant Spørgsmaal, som jeg her af Hensyn til Tidens Korthed ikke skal fordybe mig i.

Jeg vender mig herefter til den høitæredede Minister, og jeg kan da ikke andet end glæde mig over, at af de 22 Vndringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, er der kun et Par enkelte, som han ikke sympathiserede med og ikke kan anbefale; dette ligger, som den ærede Minister selv har forklaret, ganske naturligt i de Konferencer, som ere holdte mellem Udvalget og den ærede Minister; derimod er der, som alt antydet, to Vndringsforslag, som ikke have kunnet vinde den ærede Ministers Sympathi. Han